

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

V. Quis Baptismum suscipere possit, & quæ dispositiones ad id requirantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

zaret; quod etiam docet Gammachus ad citatam quaestionem. 67. capit. 7. & Isambertus ad eandem quaest. disput. 1. a. 5

Est autem observandum non modò sacerdotes sed etiam Diaconos ex Episcopi vel Parœci commissione posse solemniter baptizare, ut Doctores supra citati asserunt, cum hac tamen differentia: quòd sacerdoti tanquam legitimo ministro committi possit pro libito proprii sacerdotis, Diacono vero non nisi urgente aliqua necessitate: & præterea Diaconus absque Ordinarii licentia solemniter, baptizans non modò peccet mortaliter, sed etiam fiat irregularis, ut habetur cap. *Si quis extra* de non ordinato ministrante; Sacerdos vero idem faciens peccat quidem, sed nullam irregularitatem contrahit.

SECTIO VI.

Qui Baptismum suscipere possit, & quæ dispositiones ad id requirantur.

CERTVM est quemlibet hominem in statu viæ capacesse esse baptismi percipiendi, cum Christus Dominus dixerit: *Et untes docete omnes gentes baptizantes eos, &c.* *Matth. 28.* Et de adultis quidem nulla est difficultas; cum sicut ad doctrinam Evangelicam audiendam, sic etiam ad percipiendum Baptismum sint idonei: de infantibus verò rationis usum nondum assecutis negant cuius temporis Anabaptista, qui (ut refert Bellarminus Lib. 1. de *Bap. c. 8.*) contendunt non nisi adultis conferendum esse Baptismum; ideoque infantes iam baptizatos; cum ad ætatem adultam pervenerunt, iterum rebaptizant; unde & Anabaptistarum nomen sortiti sunt: contra quos fides catholica docet, parvulos etiam nondum rationis usum assecutos, sive à parentibus catholicis, sive ab hæreticis aut infidelibus prognati sint, Baptismi suscipiendi esse capaces.

Probat hęc veritas & error oppositus refellitur, sum ex his Christi Domini verbis; *Matth. 19. Simite parvulos*

& ne

ut nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum celo-
rum; tum ex Concilio Milevitano cap. 2. ubi hæc habentur
Placuit, ut quisquæ parvulos recentes ab uteris matrum baptizan-
dos negat, anathema sit: tum etiam ex Concilio Viennensi
sub Clemente V. Clementina I. de summ. Trin & fide Ca-
thol. & Concilio Trid. sess. 5. can. 4. ubi eadem veritas de-
finita est; denique ex S. Aug. qui lib. 10. cap. 23. de Gen. a-
litt. dicit hanc baptizandorum puerorum in Ecclesia con-
suetudinem esse traditionem Apostolicam.

Cum igitur hoc certum sit ex fide, quæritur an infantes
illi sint invitis parentibus baptizandi.

Resp. 1. infantes infidelium nondum rationis usum
affecutos invitis eorum parentibus non esse baptizandos,
si sub illorum cura & potestate remaneant, aut periculum
sit, ne ad eorum curam & potestatem redeant & ab illis
pervertantur; si autem ab illorum cura & potestate iustè
abstrahi possint, ita ut nullum sit periculum ne ad illos re-
deant aut ab illis pervertantur, tunc licet infantes illos et-
iam invitis parentibus baptizare; quod similiter licitum
est, in præsentis periculo mortis ipsorum infantium, im-
o etiam invitis eorum parentibus fieri debet; quæ omnia
fuse explicat & probat Gregorius à Valentia. disp. 4. q. 4.
Bapt. p. 3.

Resp. 2. licitum esse invitis parentibus Hæreticis fi-
lios illorum, secundum ritum Ecclesiæ baptizare. Ita ha-
betur cap. in *Judeis* dist. 45. cum enim hæretici, ut pote &
ipsi baptizari, Ecclesiæ sint subditi, iustè ab illa compelli
possunt, ut filios suos Baptismi Sacramento secundum ri-
tum Catholicum initiandos & in vera fide ac religione in-
struendos deferant; & si præstare id recusant, etiam invitis
illis id fieri potest.

Iam quod spectat ad dispositiones in suscipientibus
Baptismum necessarias, de adultis solum quæstio intelli-
genda est: in parvulis enim fidem, intentionem, aut alian
similem dispositionem requirere aliud non est (ut di-
cit S. Augustinus Epistol. 57. ad Dard.) quam
ipsi

ipsis sensibus & evidentissimæ veritati velle contradicere.

Prima igitur dispositio ad Baptismum in adulto requisita est eius consensus. Ita S. Doctor q. 68. a. 7. & constat ex cap. *Maiores* extrà de Baptism. & eius effectu & cap. *agrotantes* de consecr. dist. 4. & etiam ex ipso usu & praxi Ecclesiæ, quæ ante ipsius baptismi collationem interrogat baptizandum utrum velit baptizari. Non requiritur autem consensus actualis expressus, sed sufficit virtualis aut interpretativus, seu ut adultus actualem suscipiendi baptismi aliquando habuerit voluntatem, eamque minime retractaverit.

Secunda dispositio ad suscipiendum baptismum necessaria, est fides, sufficiensque doctrinæ Catholicæ notitia. Id constat tum ex script. S. Marc. ultim. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit:* & Act. 8. Eunuchus Baptismum postulanti S. Philippus respondit: *si credis ex toto corde, licet.* Vnde Ecclesia baptizandum super præcipuis fidei nostræ articulis interrogat, illiusque publicam professionem ab eo exigit.

Tertia dispositio est dolor de peccatis cum proposito servandæ legis divinæ. Id etiam constat ex his S. Petri verbis: Act. c. 2. *Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque Vestrum:* & ex Concilio Trid. sess. 6. cap. 6.

Qualis verò esse debeat ille dolor, & ex quo motivo elicitus, quale item servandæ legis propositum, plenius constabit ex iis quæ dicentur infra cap. 5. de Sacramento Pœnitentiæ: ut enim rectè docet, & probat Isambertus ad q. 68. disp. 6. a. 4. dolor qui ad Sacramentum Pœnitentiæ sufficit, ad sacramentum etiam baptismi sufficiens esse censetur.

Porro cum hæ tres dispositiones ad baptismum fructuosè recipiendum in adulto requirantur, ad illius tamen validitatem solummodò prima necessaria est, ut constat ex cap. *Maiores* & cap. *de Iudeis* dist. 54. & ex S. August. lib. 2. cont. Petilianum cap. 35. & lib. de Cateches. rud. cap. 17. unde quando quis seriò vult Baptismum percipere, quam-

vis

vis neque fidem neque de peccatis dolorem habeat, verum
 ipsius baptismi characterem recipit, non tamen gratiam futuram
 sanctificantem neque alios effectus qui ab ipsa pendent, nisi in
 de quibus agitur sect. sequenti.

Quæres 1. utrum infans in utero materno baptizari
 possit. Resp. S. Doctor ibid ad 4. a 11. non posse; cum eius
 corpus in eo statu aqua tingi & ablui non possit; proinde
 que (ut ibidem docet) ad Baptismum conferendum expe-
 ctanda est totalis egressio pueri ex utero: si tamen pericu-
 lum aliquod immineat, caputque primò egrediatur, in eo
 baptizari debet, nec est postea rebaptizandus, si eum pes
 fecte nasci contigerit; quòd si manum vel pedem aut ali-
 quam similem partem exerat, in illa similiter periculo im-
 minente debet baptizari; quia tamen incertum est an e-
 iusmodi Baptismus validus sit, erit postea sub conditione
 iterum baptizandus.

Quæres 2. utrum monstra baptizari debeant. Resp.
 monstra illa, de quibus dubitatur utrum animam ratio-
 nalem habeant, si nihil certi dignosci possit, imminetque
 mortis periculum, sub hac conditione baptizari debent.
Si tu es capax Baptismi, ego te baptizo, &c. Si verò nullum sit
 in mora periculum, consulti poterant medici & alii experi-
 ti, inò tutius erit rem ad Episcopum deferre, ordinemque
 ab illo præscriptum sequi, ut declaratur in Rituali Roma-
 no titulo de Baptismo.

Quòd si monstrum tale sit, de quo dubitetur an sit unus
 homo vel plures; baptizari non debet donec id discerna-
 tur; discerni autem poterit, si unum vel plura capita, unum
 vel plura pectora in eo sint; tunc enim totidem erant cor-
 da & animæ hominesque distincti; & in eo casu seorsim
 singuli erunt baptizandi: si verò distinctio illa personarum
 non possit certò deprehendi, ut si duo quidem capita non
 vero duo pectora habeat; tunc in uno absolute baptizari
 debet, in altero sub conditione, ut in eodem Rituali præ-
 scribitur.

Quæres 3. an adulti amentes sint baptizandi. Re-
 spond. cum distinctione; vel enim fuerunt perpetuò
 amentes,

veram mentes, nec speratur eos rationis compotes aliquando
 futuros esse; & talibus Baptismus conferri debet sicut & a-
 pto. infantibus: vel aliquando usum rationis habuerunt, &
 postea in amentiam lapsi sunt; & siquidem constet illos
 dum mentis compotes essent Baptismum petiisse aut ex-
 optasse, nec voluntatem illam mutasse, Baptismus illis e-
 rit conferendus; si verò id non constet, à Baptismi admini-
 stratione abstinendum est. Ita habetur in Catechismo Tri-
 dent. par. 2. c. 2.

Dices videri tutius esse illos baptizare, cum in illis in-
 terpretativa Baptismi suscipiendi voluntas præsumi pos-
 sit; id est illos esse ita dispositos, ut si statum suum agnos-
 cerent, & Baptismi necessitatem scirent, haud dubie illum
 suscipere vellent.

Resp. voluntatem illam interpretativam ad Baptismum
 minime sufficere, ut docet & probat Isambertus ad cita-
 ram quæst. 68. disp. 6. art. 2. additque art. 3. quòd si Baptis-
 mum adulto conferret, in quo dispositiones ad Baptis-
 mum necessariò requisitas non deprehenderet, peccati
 mortalis reatum incurret.

SECTIO VI.

Quinam sint effectus Baptismi.

QVINQUE sunt præcipui huius Sacramenti effectus.
 Primus est remissio quoad culpam peccati originalis,
 & peccatorum omnium actualium si quæ ante Baptis-
 mi susceptionem commissa sunt. Ita S. Doctor. q. 66. a. 1. &
 expresse definitum habetur in Concil. Florent. in decret.
 Eug. & Trid. sess. 5. can. 5. & longè antè in Concil. Carth.
 4. can. 1. inter præcipua fidei dogmata, quæ Episcopus con-
 secrandus profiteri debebat, reponitur istud de remissio-
 ne peccatorum per Baptismum: & S. Greg. Epist. 39. infide-
 les illos vocat, *Qui dicunt peccata in Baptismate non verè sed
 superficiei tenus dimitti.*

Secundus effectus, est remissio totius pœnæ peccatis de-
 bitæ. Ita S. Doctor; artic. 2. & constat ex eodem Eugenij
 decre.